

26 aprilie 2020 - Sf. Anaclet, pp.

Rămâi cu noi

Prin învierea din morți, Cristos inaugurează o nouă viață în numele nostru. El ne însoțește în călătoria vieții în timp ce noi prevalăm asupra lui ca să rămână cu noi. Prima lectură de astăzi este luată din unul din discursurile majore ținute de Petru evreilor, substrat al faptului că Cristos este viu. În narațiunea Lucană, a celor doi discipoli ce călătoreau spre Emaus, găsim o puternică cateheză asupra prezenței continue a lui Isus, mai ales în scripturi și în euharistie. Lectura din prima scrisoare a lui Petru vorbește despre marele preț ce a fost plătit pentru libertatea și responsabilitatea noastră de a acționa conform acestuia.

„Rămâi cu noi”. Aceste cuvinte marchează un punct de întoarcere în călătoria de credință a discipolilor. Ei încep călătoria dezamăgiți și triști. Și o termină cu o credință plină de entuziasm. Tranziția începe în momentul în care ei își arată grija față de un străin de pe drum. Tot ceea ce se află în această istorie a Emaus-ului este direct aplicabil vieții noastre creștine de astăzi. După cum ne învață și Conciliul al doilea din Vatican că îl întâlnim pe Cristos în scripturi. Cuvântul lui Dumnezeu este sacramental, un semn exterior ce ne duce la Cristos. Și totuși, suntem noi atenți la cuvânt? Lectori noștri înțeleg importanța a ceea ce fac? Cu toate aceste descoperiri în scripturi, cât de actualizați suntem în înțelegere? Fiecare celebrare euharistică ne aduce atât scriptura cât și frângerea pâinii. Participarea pe deplin ar trebui să ne mărească credința. Acesta este mesajul de la Emaus. Și totuși, cât de monoton poate deveni, ceva obișnuit. Probabil că depravarea va ajuta la intensificarea iubirii noastre. Fără a avea posibilitatea de a celebra sfânta Liturghie în Orientul îndepărtat, Teilhard de Chardin a scris la un moment dat, într-un mod foarte poetic, despre oferirea lui Cristos pe altarul lumii. Dacă Emaus-ul este corect, atunci Cristos ne înconjoară. Da, el rămâne cu noi pe întregul parcurs al călătoriei vieții.

El este prezent în generozitate și în preocupare. Prima scrisoare a lui Petru de astăzi vorbește despre viața ca un răspuns plin de recunoștință pentru răscumpărarea noastră. Iar asta înseamnă că va trebui să arătăm generozitatea celorlalți. O invitație la cină în timpurile biblice era o expresie adevărată de bunătate. De aceea ar trebui și noi să re-capturăm unele dintre acele sentimente în această lume atât de materialistă. Când masa noastră devine un punct de primire călduroasă a celorlalți, mai ales a celor mai puțini norocoși, atunci spiritul de a „rămâne cu noi” va veni în viețile noastre. Generozitatea ia multe forme: disponibilitatea față de cei în vârstă, timpul dat slujirii în spitale, parentarea celor fără părinți, a sta alături de cineva îndoliat, asistarea călătorilor aflați în nevoie.

Rămâi cu noi, Doamne. Rămâi cu noi.

LECTURA I

Nu era posibil să fie ținut sub puterea morții.

Citire din Faptele Apostolilor

2,14.22-33

În ziua de Rusalii, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: „Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscută aceasta și fiți atenți la cuvintele mele! ²² Pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat de Dumnezeu între voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, ²³ pe acesta, care a fost dat după planul stabilit și preștiința lui Dumnezeu și pe care voi l-ați răstignit și ucis prin mâinile celor fărădelege, ²⁴ pe acesta, Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții, deoarece nu era posibil să fie ținut sub puterea ei. ²⁵ Căci David spune cu privire la el: «Îl vedeam mereu în fața mea pe Domnul, căci el este la dreapta mea ca să nu mă clatin. ²⁶ De aceea s-a bucurat inima mea și limba mea a tresăltat de veselie; ba, mai mult, și trupul meu se va odihni în speranță, ²⁷ pentru că nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților și nici nu vei permite ca sfântul tău să vadă putrezirea. ²⁸ Mi-ai făcut cunoscute căile vieții, mă vei umple de bucurie cu prezența ta». ²⁹ Fraților, să-mi fie permis să vă vorbesc cu îndrăzneală despre patriarhul David: el a murit și a fost îngropat și mormântul lui este printre noi până în ziua de azi. ³⁰ Dar fiind profet și știind că Dumnezeu îi făcuse jurământ să așeze pe tronul său un descendent al lui, ³¹ el a văzut dinainte și a vorbit despre învierea lui Cristos: «El nu a fost lăsat în locuința morților și nici trupul lui nu a văzut putrezirea». ³² Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. ³³ Înălțat fiind acum la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt l-a revărsat pe acesta, așa cum vedeți și auziți voi”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

(16), 1-2a și 5.7-8.9-10.11 (R.: 11a)

R.: Tu îmi vei face cunoscută, Doamne, cărarea vieții.

sau:

Aleluia!

¹ Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că îmi caut refugiu în tine.

^{2a} I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu”.

⁵ Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sorți, tu ești acela care ai în mână soarta mea. **R.**

⁷ Îl binecuvântează pe Domnul, care m-a sfătuit, la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.

⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin. **R.**

⁹ De aceea, inima mea se bucură și sufletul meu tresăltă de bucurie; ba chiar și trupul meu se va odihni în siguranță,

¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nici nu vei îngădui ca cel credincios al tău să vadă putrezirea. **R.**

¹¹ Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții; în fața ta sunt bucurii depline și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

LECTURA A II-A

Ați fost răscumparați cu sângele prețios al lui Cristos, mielul fără cusur și neprihănit.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru *1,17-21*

Preaiubiților, dacă îl numiți Tată pe cel care, fără de părtinire, judecă fapta fiecăruia, purtați-vă cu teamă în timpul înstrăinării voastre! ¹⁸ Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ¹⁹ ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără cusur și neprihănit, ²⁰ era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit pentru voi în timpurile de pe urmă. ²¹ Prin el voi credeți în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și i-a dat gloria, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu. *Cuvântul Domnului*

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Lc 24,32

(Aleluia) Doamne Isuse, explică-ne Scripturile;

fă ca inimile noastre să se aprindă când tu însuși ne vorbești! **(Aleluia)**

EVANGHELIA

L-au recunoscut la frângerea pâinii.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca

24,13-35

În aceeași zi, iată că doi dintre discipolii lui Isus se duceau spre un sat al cărui nume era Emaus, care era cam la șaiszeci de stadii de Ierusalim. ¹⁴ Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate. ¹⁵ Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși, apropiindu-se, mergea împreună cu ei. ¹⁶ Dar ochii lor erau ținuți să nu-l recunoască. ¹⁷ El le-a spus: „Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?” Ei s-au oprit triști. ¹⁸ Unul dintre ei, numit Cleopa, răspunzând, i-a spus: „Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?” ¹⁹ El le-a zis: „Ce anume?” Ei au spus: „Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. ²⁰ Cum arhieriei și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. ²¹ Noi speram că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri! ²² Ba mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-dimineată ²³ și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. ²⁴ Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe el nu l-au văzut”. ²⁵ Atunci le-a spus: „O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! ²⁶ Oare nu trebuia Cristos

să sufere acestea și să intre în gloria sa?”²⁷ Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.²⁸ Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe.²⁹ Dar ei l-au îndemnat insistent: „Rămâi cu noi, pentru că este seară și ziua e de acum pe sfârșite!” Atunci a intrat să rămână cu ei.³⁰ Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor.³¹ Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.³² Iar ei spuneau unul către altul: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”³³ Și, ridicându-se în același ceas, s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei,³⁴ care le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”.³⁵ Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum a fost recunoscut de ei la frângerea pâinii.

Cuvântul Domnului

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

Să aducem acum cererile noastre, cu încredere lui Dumnezeu Tatăl, care prin învierea lui Isus din morți, ne-a oferit garanția învierii. Să spunem împreună:

R. Ascultă-ne Doamne!

- Ne rugăm pentru sfântul părinte papa Francisc, pentru episcopul Iosif, și pentru toți lideri religioși, ca ei să continue să îl aducă pe Cristos, lumina lumii, tuturor celor pe care ei îi slujesc. **R.**
- Pentru toți lideri din lume, ca ei să audă strigătele săracilor și a celor nevoiași din lumea întreagă și să facă tot ce le stă în putere pentru a-i ajuta. **R.**
- Ne rugăm ca noi, ca și națiune, să respectăm sacralitatea vieții umane la fiecare stadiu al existenței ei și niciodată să nu o punem în pericol prin orice acțiune de partea noastră. **R.**
- Ne rugăm pentru pace, ca Isus înviat, prințul păcii, să fie inspirația și îndrumătorul nostru în această dorință a noastră de pace adevărată în țară, în casele și în inimile noastre. **R.**
- Ne rugăm ca noi, asemenea discipolilor de pe drumul spre Emaus, să îl recunoaștem pe Isus la frângerea pâinii pe care o celebrăm acum. **R.**
- Ne rugăm pentru toți cei care au murit, ca să fie primiți în comuniunea sfinților și să aibă parte de bucuria cerului. **R.**

Dumnezeule părintele nostru, noi cei care suntem fii și fiicele tale, îți cerem să asculți rugăciunile noastre și să ne oferi pacea ta în acest timp al nostru atât de încercat. Prin Cristos Domnul nostru. Amin

